

Med domačimi živalmi, ki slovijo po svoji ljubkosti in radovednosti, so prav gotovo kunci. Ne gre za zajce, ki so divje živali in jih pogosto vidimo v naših gozdovih ali na travnikih, temveč za domačega oziroma hišnega kunca.

Skočim ti v srce!

Preden v svoj dom povabimo kunca, se moramo na to dobro pripraviti. Najprej izberemo prostor, kjer se bo kunec lahko svobodno gibal in v katerega bomo postavili tudi kunčjo kletko. Prostor mora biti primerno urejen in dovolj varen. To pomeni, da je vsaj del tal prekrit s preprogo, na kateri se bo lahko kunec z lahkoto gibal. Gladka tla mu namreč tega ne omogočajo, saj se lahko na njih poškoduje. Izbrati moramo kakovostno, trpežno preprogo, ki je naš novi prijatelj ne bo mogel zgristi.

Spustimo se na kolena

Čeprav ni glodavec, kar bi mu pripisali na prvi pogled, kunec zelo rad grize vse, kar mu pride pod smrček. Prav zato je dobro, da se pred njegovim prihodom spustimo na kolena in s te višine umaknemo vse kable, manjše plastične ali gumijaste predmete ter lončnice. Ne pozabimo, da se podobno kot dihur tudi kunec lahko stlači v skoraj vsako odprtino, kar je nevarno tako zanj kot za nas. Preprogo in pohištvo bomo najbolj uspešno obvarovali pred kunčjo ljubeznijo do grizenja, če prostor opremimo z nekaj kartonskimi škatlami, razvejenimi tunelčki in igračkami, ki jih lahko kunec kotali in svobodno razporeja po prostoru. Kunca boste z nekaj vaje naučili tudi marsikaterega trika.

Kunčev življenjski prostor naj bo tak, da bo žival v njem varna tudi, ko bomo odsotni.

Navajanje na čistočo

V kunčjo kletko namestimo nepokrito mačje stranišče s primernim posipom za kunce, ki ga čistimo vsak dan. Kunec je naklonjen čistoči in se bo hitro privadil uporabljati svoje stranišče, morebiten neprijeten vonj v prostoru pa preprečimo s pravočasno sterilizacijo oziroma kastracijo živali. Če tega ne naredimo, bo kunec med spolnim dozorevanjem označeval svoj teritorij z urinom, kar ni prijetno za nikogar.

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK

Razlike med kunci in zajci

KUNEC	ZAJEC
Je divja ali domača žival. Domači kunci izvirajo iz divje vrste kuncev.	Je divja žival in živi v naravi.
Je manjši, s pokončnimi ali klapavimi ušesi in krajšimi prednjimi nogami.	Je večji od divjega kunca, čeprav nekatere vrste domačih kuncev tehtajo enkrat več kot zajec.
Je družabna žival.	Je samotarska žival.
Kunčji mladiči so goli, slepi in gluhi.	Zajčji mladiči so odlakani, vidijo in slišijo.

Spoznavanje in igra

Ko povabimo kunca v nov dom, mu damo najprej možnost, da nas spozna. Najlaže nam bo, če se usedemo na tla in se z njim igramo na njegovi višini. Ker veliko kuncev ne mara dvigovanja s tal, vedno počakajmo, da kunec sam poišče pot v naše naročje. S časom ga lahko tudi dvignemo, in sicer tako, da z rokami podpremo njegov sprednji in zadnji del trupa, vključno z nogami, ki potrebujejo oporo. Kunec nam bo svoje zaupanje izkazal s čiščenjem kožuščka v naši bližini, s sproščeno igro in skokom v naše naročje ter z uživanjem v božanju.

Kaj kunec jé?

Zdrava prehrana kuncev temelji na senu, zeleni listnati zelenjavi in peletirani hrani za kunce. Poleg hrane mora imeti kunec v svoji kletki vedno dostopno svežo vodo. Čeprav gre za zelo sladkosnedo žival, mu ponudimo sadje le občasno, kot priboljšek. Najpomembneje je, da ima kunec poleg vode vedno na voljo seno, saj z žvečenjem brusijo svoje zobe, ki mu rastejo vse življenje. Kunci so tudi zelo občutljivi živali, zato jih moramo pozorno spremljati in jih takoj odpeljati k veterinarju, če opazimo, da so neješči, brezvoljni, zgrbljeni ali da imajo izcedek iz nosnic. So zelo družabni in vajeni bivanja v skupinah, zato je priporočljivo, da dom ponudimo dvema kuncema. Če imamo samo enega, mu moramo posvetiti toliko več časa, da mu ne bo dolgčas.

Kunec se odlično razume z drugimi kunci, pa tudi z mačkami in psi. Kunca nikoli ne puščamo samega v prostoru z živaljo druge vrste.